

рува, че Христосъ изпълни вмѣсто него законны-ты исканія (Рим. 10; 4) и че Богъ иска отъ него да струва добры дѣла не като основа на оправданіе-то му, но като доказателство на любовь-та, и благодарность-та му? Явно е че вторый. *Грѣхъ-тъ нѣма да вы обладае; защото не сте подѣ законъ-тъ, но подѣ благодать-та* (Рим. 6; 14). Христіане-ти сѣ призвани въ свобода (Гал. 5; 13), отъ яремъ-тъ на законъ-тъ, който иска повече отъ колко-то може да направи единъ человекъ падналъ. Като сѣ были роби на грѣхъ-тъ, и на страхъ-тъ на смърть-та, ся възвысиха да станѣтъ приятели, и братія Христови и сынове Божіи, за да му служятъ безъ страхъ съ святость, и правда предъ него презъ всички-ты дни на животъ-тъ си (Лук. 1; 74-75). *Кои-то сѣ Христови распянаха плоть-та заедно съ страсти-ты и желанія-та* (Гал. 5; 24), защото неговый Духъ гы укрѣпѣва да умрътвѣютъ тѣлесны-ты дѣянія (Рим. 8; 13). Негова-та благодать гы укрѣпѣва въ сякой опытъ, и скърбъ, и гы освобождаетъ отъ сякакво искушеніе (1. Кор. 1; 13), и примѣръ-тъ му гы подбужда въ извършваніе-то на сяко добро дѣло.

И при това и благый способъ, и благородный образъ, съ кой-то Христіанинъ-тъ ся подканя въ дѣла-та си, правятъ гы много полезны за него нежели ако бѣха ся наложили отъ нѣкой неумолимъ законоположитель.